

פני עין חמד

יוצא לאור 701 בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת וַיְקַהֵל-פְּקוּדֵי - חֲכָמָה עִם יְרֵאת ה'

"וְאִמְלֵא אֶת־וַיְחַלְּמוּ אֶלְקִים בְּחֲכָמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה" (שמות לא, ג)

המשכן: "וְאִמְלֵא אֶת־וַיְחַלְּמוּ אֶלְקִים בְּחֲכָמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה" (שמות לא, ג).

מסביר המדרש: "בחוכמה- שכבר היתה בו חוכמה, ללמדך שאין הקב"ה ממלא חוכמה אלא למי שיש בו כבר".

ממשיכה התורה ומספרת "וְאִמְלֵא אֶת־וַיְחַלְּמוּ אֶלְקִים". ולכאורה, לשם מה היה זקוק לרוח אלוקים? וכי כדי לעשות כלים, לא די בחוכמה, תבונה ודעת?

יתרה מזו, בפסוק מוזכר ייחוסו של בצלאל לסבו הגדול חור: "רְאֵוּ קָרָא ה' בְּשֵׁם בְּצֻלָּאֵל בֶּן אֹרִי בֶן חוּר" (שמות לה, ל). וצריך להבין, וכי כדי לעשות כלים, זקוק היה בצלאל לזכות אבות ולמסירות נפשו של סבו חור ולא די היה לו בחוכמה בלבד?

למדנו מכאן, שיש הבדל גדול בין חוכמת התורה לחוכמת העולם. בחכמת העולם, אין זה משנה מניין נובע מקור החוכמה, ובלבד שיש לאדם חוכמה.

אולם בחוכמת התורה יש חשיבות לא רק לעצם החוכמה, אלא מהיכן היא נובעת, מי מלמד אותה וכיצד לומדים אותה. על בצלאל נאמר: "וְאִמְלֵא אֶת־וַיְחַלְּמוּ אֶלְקִים", יראת אלוקים אמיתית קודמת לחוכמה, ובלעדיה הסכנה גדולה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

מטרוניא אחת שאלה את רבי יוסי בן חלפתא: "דניאל אומר למלך נבוכדנצר כי הקב"ה "יִהְיֶה חֲכָמָתָא לְחַכְמֵינִי" (דניאל ב, כא)- כלומר בורא עולם נותן חוכמה לחכמים.

ולכאורה, צריך היה לומר: "נותן חוכמה לטיפשים", כי אם הם חכמים, למה צריך לתת להם חוכמה והלא כבר יש להם אותה?"

השיב לה ר' יוסי: "אמרי נא לי גברתי הנכבדה, אם יבואו אליך שני אנשים ללוות כסף, האחד עני והאחד עשיר, למי תעדיפי להלוות?". השיבה לו המטרוניא: "בוודאי שאעדיף לתת כסף לעשיר".

"וכל כך למה?", שאל אותה ר' יוסי, והיא השיבה: "כאשר אני מלווה כסף לעשיר, אני בטוחה שגם אם יפסיד את כסף ההלוואה, יהיה לו מהיכן להחזיר את החוב. אבל אם אתן את הלוואה לעני והוא יפסיד את הכסף, מהיכן יוכל להשיב לי את ההלוואה?"

אמר לה רבי יוסי: "ישמעו אוזניך מה שפירך מדבר. אם היה הקב"ה נותן חוכמה לטיפשים, מה הם היו עושים עם החוכמה שקיבלו? הם היו יושבים במקומות בזויים ומטונפים, בבתי הוללות ומרזח, ומכלים את החוכמה לריק".

"על כן נתן הקב"ה את החוכמה לחכמים, כדי שיישבו בישיבת זקנים, בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ועסקו בה".

סיפור זה מספר ה'מדרש תנחומא' בפרשתנו, על שנאמר על בצלאל בן אורי בן חור, בונה

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה רונן אברהם וב"מ רחל ברכה בת פדילה דליה קסירר אפרים וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה יונה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרוך בן סופיה מוטל בת מלכה טליה עדן אסתר בת שולמית שירי ימנה בת שולמית אנאל חביבה בת שולמית שושנה שירה בת סילביה מילטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נדרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה שאול בן סילביה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן רבקה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל נעימה בת שרה בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת

זמן	כניסת לכת	צאת לכת	זמן חס
19:11	18:28	17:15	י-ט
19:08	18:26	17:33	ח"א
19:10	18:27	17:34	ח"ב
19:10	18:27	17:35	כ"א

שואל ומשיב בהלכה - קדשת שביעית - חלק ט'

שאלה: **שביעית**

תשובה: **שביעית**

האם מותר לקדש ולהבדיל על יין של שביעית וכן האם מותר לכבות את הנר בהבדלה עם היין?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מספרו 'הכשרות למעשה':

מותר לכתחילה לקדש ולהבדיל על יין של שביעית. **מקורות:** ברית עולם - שביעית (סימן ה ס"ג).

יזהר, שלא להפסיד יין של שביעית, ולכן לא ימלא את הכוס על גדותיו, ואם שכח ומילא - יחזיק את הכוס עם צלוחית, כדי שיוכל לשתות את מה שנשפך מן הכוס. **מקורות:** 'שבת הארץ' (קו"א עמוד כב), וכו"ה ב'ברית עולם - שביעית' (סימן ה סק"ג), 'קדושת הארץ' (עמוד קפט). **ויש מקילים.** **מקורות:** 'אור לציון - שביעית' (עמ' מב) לפי שעושים כן בשאר שנים. וע"ע בשו"ת 'מבשרת ציון - מוצפי ח"א הנוהגים לכבות את הנר ביין של הבדלה בצאת שבת, יש לו על מה שיסמוך אף ביין של שביעית. **מקורות:** 'אור לציון' (שם). **אולם יש מחמירים בדבר.**

הַאֲרֵת שֶׁבֶת

כאשר הגאון רבי עקיבא איגר חיתן את אחד מבניו, היה זה בעיר פינסק. אנשים רבים מתושבי העיר באו לשהות במחיצתו של גדול הדור ששהה במקום. לפתע הופתעו הנאספים, כאשר רבי עקיבא איגר נכנס לחדר, שבו נערכה הסעודה והכריז בקול: "כל כך חשון כאן. מדוע לא הדליקו נרות?".

הנאספים כולם התפלאו מאוד, כי היו שם עשרות נרות דלוקים. מאחר שהצדיק התעקש, כי אין שום נר דולק במקום, פנה אחד מהנוכחים לבעל האכסניה וחקר ודרש את העניין. התברר כי אכן הודלקו הנרות לפני שבת, אך הגוי שכח לסגור את החלון בחדר. וכשכולם היו בתפילה, הרוח כיבתה את כל הנרות.

כאשר חזר בעל האכסניה לביתו, הבין, כי בעוד מספר דקות יגדשו את המקום אנשים רבים, ומכיוון שהוא לא רצה להתבייש בפני שכניו ומכריו - וכן לכבודו של האורח הגדול אמר לגוי להדליק מחדש את הנרות בשבת, דבר שהיה אסור על פי ההלכה. או אז הבינו כל הנאספים, כי האור שהודלק באיסור לא האיר לגאון רבי עקיבא איגר כלל, ולכן היה נראה לו המקום חשון...

הַבְּלָגָה מְשִׁתְּלֵמַת

סיפר הגרש"א פיש שליט"א מעשה שאירע באברך, שהיו לו שמונה ילדים וגר בדירה של חדר וחצי באופן שאפילו לסדר את המזרונים על הרצפה אחד ליד השני בלילה לא היה מספיק מקום. חיפשו במשפחתו הרבה זמן דירה גדולה יותר, עד שמצאו לשמחתם הרבה, דירה בשכונה טובה קומה שלישית, דירה מרווחת במחיר זול.

ביום שעמד האברך לחתום על החוזה, החליט לברר על השכנים בבניין, אם אין שם מחלוקת וכיו"ב. הוא ראה בתיבות הדואר ששמו של אחד השכנים הוא כמו שמו של יהודי שלמד עימו בישיבה. הוא נקש בדלת החבר והתעניין על מצב השכנים ושמע, שהכול בסדר איתם. כעבור שעה קלה הלך למוכר עם הכסף כדי לחתום חוזה ולקנות את הדירה.

לתדהמתו אמר לו המוכר: "מצטער, כבר מכרתי את הדירה". התפלא האברך: "למי מכרת?". והשיב: "הגיע קודם השכן מלמטה (אותו חבר שאצלו בירר על השכנים) ואמר, ששמע שאני רוצה למכור וחתמתי איתו חוזה". כמובן שמטבע הדברים האברך הרגיש תרעומת גדולה על כך שהלך השכן הזה שהתייעץ עימו, ו'חטף לו את הדירה' מתחת ידיו. אבל הבלגי וקיבל בשתיקה ובאהבה גזירת שמים, כדי להירגע לגמרי ממה שאירע, הלך וסיפר המעשה לפני הגאון רבי ניסים קרליץ זצ"ל.

אמר לו רבי ניסים: "אומנם לא היה ראוי לנהוג, כפי שנהג אותו שכן ואין זה דרך ארץ, אבל לפי הדין הממוני יש לו זכות קדימה מצד 'בר-מצרא', מכיוון שהוא שכן בבניין ושותף ברכוש המשותף". האברך קיבל עליו את הדין והסיר מליבו כל סרך של תרעומת על אותו שכן.

לא עברו שבועיים מאותו מקרה, והנה הוצעה למכירה דירה אחרת באותו בניין בקומה שלישית גדולה יותר מהקודמת ובמחיר זול יותר. האברך קנה את הדירה בשמחה ובהודיה לה' על הסייעתא דשמיא, ששתק ולבסוף זכה בדירה טובה יותר, וגם על כך שלא רב עם אותו שכן, על העוול שגרם לו, וממילא יכול עתה לגור עם כל השכנים באחוזה שלום ורעות.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב אברהם חיים ברים זצ"ל

הגאון הרב אברהם חיים ברים זצ"ל - נולד בעיר העתיקה בירושלים בשנת ה'תרפ"ב (1922). בילדותו למד בתלמוד תורה 'עץ חיים' ובנערותו בישיבת 'עץ חיים'. כבר בגיל צעיר התפרסם כלמדן ועילוי. הקים יחד עם אחיו, ר' יהושע את הכולל של בויאן בירושלים. שימש כר"מ בישיבת מיר. בהמשך התמנה למשיב בישיבת סלובודקה בבני ברק, שם היה קשור לרב יחזקאל אברמסקי. היה ידוע בסלובודקה כי רבינו יודע את הש"ס על בוריו. בהמשך מונה לר"מ בישיבת רוז'ין בבני ברק, לאחר מכן ייסד את ישיבת 'אוהל יעקב' בבני-ברק ואף עמד בראשה. בהמשך נקרא לעמוד בראשות ישיבת סקווירא בארצות הברית, בשנת ה'תשל"ח (1977) ויתר על משרתו לטובת הרב דב מאיר קרויזר וירש את משרתו כראש ישיבת פרשבורג. בהמשך עמד בראשות ישיבת 'משכן יוסף'.

בהיותו כבן 17 חיבר מערכות רבות בהן מתרחץ 18 קושיות במהלך אחד. גאון בנגלה ובנסתר. כל כתביו של מרן החזון אי"ש היו שגורים בפיו ומונחים במוחו כקופסא. בעל חסד מופלא. נזהר בכבוד כל אדם. הכרת הטוב שלו הייתה מופלאה. דאגתו לזולת נודעה בשערים. דאג לכבוד כל אדם. הרביץ תורה לעדרים. עסק בצורכי צדקה בסתר. סיגל לעצמו חיי פרישות. ברוב אהבתו התפלל עבור כל אחד מישראל. נפטר במוצאי שבת, ליל כ"ו אדר ה'תשס"ב (2002). חי כ-80 שנים. ציונו בהר הזיתים בירושלים.

אביו: ר' מרדכי דוד (חסיד בויאן, מראשי הנהלת כולל גליציה. שם המשפחה במקור היה קלגסברון).
אשתו: מרת רחמה הינדל (בת ר' ישראל טויסיג). **אחיו:** ר' יהושע השיל (ראש ישיבת בויאן), ר' משה (אביו של ר' יהושע השיל ראש ישיבת בווהוש). **מרביתיו:** ר' איסר זלמן מלצר, ר' אברהם ישעיהו קרליץ (החזון אי"ש - רבו המובהק), ר' יחזקאל לוינשטיין.
חברותא: ר' שלמה זלמן אוירבך. **חתנו:** ר' מרדכי שלמה שטיינמץ (רב חסידות ויז'ניץ בהר נוף). **בתו:** מרת אסתר (נישאה לר' משה אלישיב, בנו של ר' יוסף שלום אלישיב).
מספריו: ישנות חיים - תולדות חייו של רבינו.

מעשה באחד ממיודעיו, שהיה בעל משפחה גדולה, שפתח חנות שבה מכר מוצרים שונים. רבינו דירבן את בני משפחתו ואת תלמידיו שיפקדו את החנות, ויקנו בה את המוצרים הדרושים להם, על מנת לעודדו ולהביא ברכה והצלחה בפרנסתו (רבינו פטר מחובה זו את מי שאמר לו שיש לו מקום קבוע לקניות, והמוכר שם עלול להיפגע על ידי כך). כאשר ראה רבינו כי כמה מהם מהססים, **הבין, כי הכסף אינו מצוי באמתחתם, ולכן נתן להם מכספו כדי לכלכל את שניהם כאחד, ולא ידע בעל החנות, כיצד יצאו מוניטין לחנותו ולסחורתו תוך ימים אחדים.**

באחת השנים בערב יו"כ, כאשר שהה רבינו בבית המדרש בסקווירא, הרגיש חולשה נוראה, אחרי שצם עשרה ימים, כדרכו לצום בכל עשרת ימי תשובה. עבר לפניו אברך אחד חשוק בנים ל"ע, קרא לו רבינו וביקשו שיביא לו מעט מים חמים, כדי שישתה ותחי נפשו. רץ האברך כהרף עין והביא לו מים חיים כבקשתו, לאחר ששתה והוטב לו קצת, פנה אל האברך מטיבו ואמר לו: **"בזאת השנה הינך נושע!"**

האברך בהתרגשותו רץ אל בנו של רבינו וסיפר לו, מה שאמר לו אביו. שאל הבן את אביו לפרש ההבטחה המפורשת, ענה לו ר' חיים: **"מכיוון שהאברך הזה החיה אותי ממש, הנני אסיר תודה לו וכולי מלא הכרת הטוב אליו, ובהכרח שיינושע בזאת השנה"...** ואכן לתקופת השנה נושע האברך. במשך השנה עד שנושע לא נח רבי חיים ולא שקט, והירבה עבור האברך תפילות שיינושע.

בתקופה שכיהן רבינו כראש ישיבת סקווירא בארה"ב, נשבר ליבו בקרבו, בכל פעם שהבחין ב'משולח' שהגיע מארץ הקודש על מנת לחזר על הפתחים. הוא לא היה מסוגל לשאת את צערן של הזולת ואת בזיונו והרגיש שליבו לא עומד בכך. רבי חיים לא יכול היה להשלים עם העובדה שהוא יושב על כיסא ראש הישיבה, ואילו מישהו מתדפק על פתחי הבתים. בתחילה ניסה להסתתר מעיני המשולח, לבל יבחין בו ויתבייש מאוד, אולם כשראה שאלו מעשים שבכל יום, היה נוהג לזמן את עצמו אל המשולח, ויחד הלכו והסתובבו בין הבתים... הוא הסביר למשולח שזה מנהג המקום, שראש הישיבה מצטרף אל המשולחים בדרכם לאסוף כסף... כמובן שהצטרפותו של רבינו למשולחים סייעה להם מאוד והעלתה את הסכום שאספו באופן ניכר, ולא ידע המשולח, כי רבי חיים בעצמו קבע את מנהג המקום הזה.

מעשה באחד מגדולי תלמידי הגאון רבי חיים ברים זצ"ל שדיברו בו נכבדות לתפקיד תורני רם, בסניף של אחד המוסדות התורניים הידועים, אולם מכיוון שסניף זה שכן בעיר העתיקה בירושלים והימים ימי בהלות של שנת ה'תש"ג, עלה בליבו הספק, אולי יש כאן עניין לחשוש למקום סכנה. הגיע אפוא, התלמיד לשאול את רבינו. לאחר שהציע את שאלתו מכל הצדדים, נטה הרב להסכים למשרה, אלא שאז תוך כדי דיבור סיפר התלמיד, כי למשרה זו היו מועמדים נוספים, אלא שהכריעו לקבל אותו. התלמיד חשב לגרום הנאה לרבו בעובדה שתלמידיו - פרי עמלו מבוקשים הם בהיכלי התורה.

אולם פניו של רבי חיים חווה למשמע הדברים, הוא הזדעזע ואמר: **"מה?! על משרה זו יש עוד מועמד, ואתה עדיין לא הסרת את מועמדותך?! עדיין אתה מתמודד מולו?! הרי זה נוגד את כל מציאותי, דורך אתה על הנקודה המרכזית בליבי. מדוע לא הסרת את מועמדותך, בזמן שקיים מתמודד נוסף? שאלה זו לא עלה בדעתך כלל לשאול, והרי זוהי השאלה המרכזית מכל השאלות שלך..."**

ר' ראובן קרלנשטיין סיפר, כי באחד הימים דרש רבינו דרשה בציבור, שאותה הקריא מתוך דף. לאחר שסיים את הדרשה ועזב את המקום, הבחינו, כי הוא שכח את הדף על הסטנדר, נטלו אותו בידיהם, ואז התברר להם שהוא ריק. בוודאי יש דברים בגו - הבינו כולם, אולם רבינו סירב להסביר את העניין, ורק לאחר הפצרות מרבות אמר, כי הדרשן שלפניו הקריא את דרשתו מתוך הכתב, והוא היה סבור שאם ידבר בעל פה, יראה, כאילו הוא דרשן גדול ממנו, לפיכך נטל דף ריק, ועשה עצמו כקורא מתוכנו... (הסיפורים מתוך 'שנות חיים')

מעגל שנסגור

הפך להיות לאחד מאברכי הכולל המצוינים ביותר, בעל מידות, שקדן ומתמיד, ובנוסף יש לו בית עם ילדים. אומנם מצבו הכלכלי קשה, אך הוא אינו מתלונן ומאמין כי הכול לטובה.

דקות ספורות לפני השעה תשע, עומדים ר' רפי ואברך נוסף ומכינים כוס קפה לפני תחילת הסדר. "אל תשאל", אמר רפי, "אמש ניתקו לי את זרם החשמל, יש לי שם חוב של שלושת אלפים ושש מאות שקלים!" - "מה הבעיה? גש לגמ"ח של 'חסדי עולם' ופרע את החוב", מציע האברך. "יש לי כבר שם הלוואה", משיב לו ר' רפי.

"אז גש למושיקו הוא ישמח לעזור לך" - "גם לו אני חייב, נראה שאין לי אלא לפנות לבורא עולם, ובניתיים אשתי יושבת בבית ללא חשמל...". אברך נוסף נכנס ברגע זה למטבחון קלט בחצי אוזן את הדיאלוג ביניהם. הוא יצא החוצה, חייג בפלאפון, ולאחר השיחה נכנס בחזרה פנימה ושאל את ר' רפי: "מה הכתובת שלך? האם יש בידיך את מספר המונה?".

ר' רפי שלף מכיסו את חשבון החשמל ומסרו לידי האברך. הוא שוב יצא החוצה, וכעבור דקה שב בחזרה: "תן תודה לבורא עולם, החוב שולם ובעוד פחות משעה תחובר בחזרה לחברת החשמל", אמר כשהוא תוחב לתוך ידו את חשבון החשמל המראה באותיות אדומות על ניתוק.

ר' רפי היה המום: "מי שילם? למה שילם? מהיכן היה לו לשלם?" אבל האברך כבר נכנס לבית המדרש והחל בלימודו. "מאיפה יש לדלפון כמוהו לשלם עבורי את החוב? הוא אמיתי?", חשב. בהפסקת הצהריים התקשרה רעייתו של ר' רפי כשהיא נרגשת: "**בשעות הבוקר שב זרם חשמל כמקודם!**"

הוא המתין עד סוף סדר שני בשש בערב, ואז ניגש לאברך המדובר, תפס בעדינות בידו ואמר לו: "אני מאוד מעריך את מה שעשית בשבילי, אך ספר לי, מניין היה לך סכום גדול עבורי?". "זה לא מכספי. יש לי דודה בשם שושנה. היא התחננה לפני שאמצא לה מישהו שניתקו לו את החשמל כי היא מעוניינת לשלם עבורו את החוב" - "תן לי בבקשה את מספר הטלפון של הדודה שלך. אני רוצה להודות לה על המעשה האצילי, שעשתה עבורי".

בערב ר' רפי חייג אליה. "ערב טוב דודה שושנה. רצינו להודות לך... שהקב"ה יברך אותך בבריאות איתנה". "אמן, גם אתכם" השיבה נרגשת. "מדוע חיפשתם מישהו שיש לו חוב לחברת חשמל, ולשלם עבורו?".

היא השיבה: "לפני כעשר שנים, בעלי נפטר, ואני נותרתי חסרת כל, ובמצב כלכלי קשה. ביום חורפי אחד ניתקו לי את החשמל. בני הקטן אזר אומץ, ועל דעת עצמו התקשר לרדיו וביקש עזרה, הקריין, שריחם עליו נתן לו מספר דקות של שידור. כעבור כשעה הגיע מישהו, שמימן את כל החוב. קיבלתי אז על עצמי, שבעז"ה כשירווח לי, אעשה את אותה מצווה בעצמי..."

לאחר שתיקה קצרה שאל האברך: "האם את זוכרת את שם התורם?" - "שמו היה רפי, נער בן שבע עשרה". עוד כמה שניות של שתיקה. "**אני רפי!**" - "אני לא מאמינה! אתה דאגת לי לשלם את החוב?", זעקה בהתרגשות. מי חלם, שכך יתגלגלו פני הדברים, הוא כמו שעזר לה בזמנו כעת יד ההשגחה גלגלה שהיא תעזור לו.

חורף ירושלמי, רוחות מקפאות את הגוף, ובנוסף פתיתי שלג זעירים יורדים מהשמיים. אוטובוס, שחוצה את רח' מלכי ישראל בירושלים מלא באנשים. בספסל האחורי יושב בחור בשם רפי. בידו 'מסילת ישרים', והוא שקוע בתוכו.

שלושה חודשים לפני כן הכיר רפי לראשונה את בורא עולם, ומאז נתון הוא תחת השפעה עצומה וסוחפת של 'אור גדול', הבוקע מתוכו על חובתו בעולמו...

נהג האוטובוס מפעיל את הרדיו. רפי משתדל להתרכז בספר, אך הנה נשמע בשידור חי קולו של ילד כבן עשר, כשהוא מתייפח בבכי: "אבא נפטר לפני כשנה. אנחנו חמישה אחים ועכשיו אમા בוכה כי חושך בבית..." "למה חושך?", שואל השדרן. "**אמא אמרה, שיש לנו חוב לחברת חשמל ולפני שעה ניתקו לנו את זרם החשמל וכולם יושבים ליד נרות!**"

"מהו סכום החוב?". הילד שואל את אימו בשקט: "כמה חייבים?" והיא משיבה בקול שבור ומרוסק: "**אלף ושמונה מאות שקלים!**". "מאזינים יקרים", ממשיך השדרן, "שמעתם כרגע בשידור חי על מצוקתה של האלמנה והיתומים, בואו לעזור לה. נרים תרומה ונאיר להם את הבית", והוא מסר מספר טלפון של מפיץ התכנית, למי שמעוניין לעזור.

רפי חשב לעצמו: "מדוע שמעתי את השידור הזה? כנראה, בורא עולם שולח לי מסר מלמעלה". הוא לא היסס, וירד מן האוטובוס החם והנעים הישר אל הקור והרוח הירושלמית.

תחילה ניגש רפי לטלפון ציבורי, התקשר לשדרן ואמר: "שמי רפי, שמעתי את דברי הילד, תרגיע אותו ואת אימו, בשעה הקרובה בעז"ה אכנס עם סכום הכסף לרשות השידור". השדרן הודה לרפי על יוזמתו, והודיע בשידור כי תורם אלמוני הודיע ברגע זה, כי ידאג לשלם את כל החוב.

הבחור בן השבע עשרה היה נמרץ ונחוש לדבוק במטרה שמשמיים הציבו לפניו, הוא שלף שלוש מאות שקלים שהיו בכיסו, והחל להיכנס לחנויות לכל אורכו של רח' מלכי ישראל. חלק שמעו את הסיפור של האלמנה וחלק התוודעו אליו מרפי, שהתחנן בכל ליבו להושיט יד לעזרה. בני ישראל רחמנים הם, גומלי חסדים הם... כל אחד הושיט שטר מי יותר ומי פחות, ותוך פרק זמן קצר היו בידו אלף שקלים.

"אני זקוק לעוד שמונה מאות שקלים", אמר רפי לבעל חנות הריטים גדולה אליה נכנס. הוא החל להסביר לבעל החנות על מעשיו ביום קר שכזה, אך בעל החנות עצר אותו. "שמעתי על כך ברדיו, האם אתה זה האלמוני, שהודיע שיגיע עם הכסף לרשות השידור?" - "כן" השיב רפי. הוא ניגש למגירה שלף משם שמונה סטרות של מאה שקלים, והניחם לפניו.

"שבורא עולם יברך אותך ויחזיר לך בכפל כפליים", קרא רפי, בדמעות של שמחה, שמילאה את ליבו. הוא רץ לרוממה למשרדי הרדיו, ועוד בתוך שעת התכנית הוא הגיש למנחה את הכסף להעביר זאת לאלמנה. "מה שמך, מלאך קטן?" שאל המנחה, אך מעבר לשם רפי, לא היה מוכן לנדב שום תוספת.

חלפו עשר שנים של לימוד עמל ויגיעה בתורה. ר' רפי נ. שליט"א

לעד	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב נחמץ בן יוקטוריה בצרי זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אביבה בת איירון ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	משה בן רוזה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל	שני בת אסתר ע"ה
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	חוה בת יעקב צבי ע"ה	מסודי בת חביבה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	רפאל בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה	יעקב בן נעמה ז"ל
מישא אסתר בת זרהה ע"ה	דוד יצחק בן פרחיה ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל

